

Izabela MICHALSKA*

DWADZIEŚCIA LAT MINĘŁO... – ANALIZA BIBLIOGRAFICZNA „BIULETYNU SZADKOWSKIEGO” 2001–2020

Streszczenie. W bieżącym roku mija 20 lat od ukazania się pierwszego tomu „Biuletynu Szadkowskiego”. W artykule zawarte zostało syntetyczne podsumowanie dotychczasowej działalności periodyku. Autorka przedstawiła inicjatywę powołania do życia interdyscyplinarnego czasopisma poświęconego ziemi szadkowskiej, skład redakcji i rady redakcyjnej, krąg autorów oraz obszerną analizę bibliograficzną z podziałem opracowań zamieszczonych w poszczególnych tomach na główne grupy tematyczne. Autorzy najchętniej podejmowali szeroko pojętą tematykę historyczną. Znaczną była liczba opracowań biograficznych przybliżających życie i działalność szadkowian oraz artykułów podejmujących problematykę zagospodarowania przestrzennego. Wśród pozostałych opublikowanych w „Biuletynie” tekstów są opracowania poświęcone środowisku przyrodniczemu i dziedzictwu kulturowemu ziemi szadkowskiej, a także analizujące lokalne i regionalne struktury społeczno-gospodarcze.

Słowa kluczowe: „Biuletyn Szadkowski”, Szadek, czasopismo naukowe, analiza bibliograficzna

W bieżącym roku mija 20 lat od ukazania się pierwszego tomu „Biuletynu Szadkowskiego”. Jubileusz stanowi okazję do refleksji, toteż w artykule zawarte zostało syntetyczne podsumowanie dotychczasowej, dwudziestoletniej działalności periodyku.

Pomysł utworzenia czasopisma w nieposiadającym dotychczas tradycji czasopiśmienniczych Szadku zrodził się na przełomie lat 2000–2001. Głównym inicjatorem tego przedsięwzięcia był profesor Tadeusz Marszał. Podejmowane z jego

* Izabela Michalska, inż., magistrantka kierunku gospodarka przestrzenna, Uniwersytet Łódzki, Wydział Nauk Geograficznych, Instytut Zagospodarowania Środowiska i Polityki Przestrzennej, e-mail: izabelaauguscik1995@gmail.com.

inspiracji prace dotyczące regionu szadkowskiego realizowane przez studentów Uniwersytetu Łódzkiego w ramach ćwiczeń terenowych, jak również prace dyplomowe poświęcone tej tematyce stanowiły doskonały materiał, który mógł zostać wykorzystany do przygotowania tekstów publikowanych na łamach lokalnego czasopisma. Opracowana wstępna koncepcja powołania do życia interdyscyplinarnego periodyku poświęconego ziemi szadkowskiej została przedstawiona ówczesnemu burmistrzowi Szadku Stanisławowi Mielczarkowi i spotkała się z pełną aprobatą władz samorządowych miasta i gminy. Kolejne dwadzieścia tomów publikowanego od dwóch dziesięcioleci „Biuletynu Szadkowskiego” to efekt zaangażowania zespołu pracowników naukowo-dydaktycznych i lokalnych pasjonatów wiedzy o regionie w ramach współpracy Uniwersytetu Łódzkiego i lokalnych władz samorządowych. Szczególny wkład w publikację tego rocznika ma kierowany przez profesora Tadeusza Marszała zespół Instytutu Zagospodarowania Środowiska i Polityki Przestrzennej, przy wsparciu przedstawicieli innych jednostek uniwersyteckich i Ośrodka Badawczego Europejskiej Polityki Przestrzennej i Rozwoju Lokalnego UŁ.

„Biuletyn Szadkowski” jest interdyscyplinarnym rocznikiem, którego główny nurt merytoryczny określa tematyka związana z ziemią szadkowską. Głównym celem, który przyświecał tej inicjatywie wydawniczej było, aby *publikowane w „Biuletynie Szadkowskim” materiały pozwoliły mieszkańcom Szadku i jego władzom na lepsze poznanie przestrzeni w której egzystują, a w konsekwencji przyczyniły się do zrównoważonego i bardziej efektywnego rozwoju miasta i otaczającej gminy*¹. Publikacja kierowana jest przede wszystkim do środowiska akademickiego, osób zaangażowanych w realizację polityki społeczno-gospodarczej na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także do społeczności regionu szadkowskiego.

W „Biuletynie Szadkowskim” publikowane są prace wpisujące się w założony dość szeroki profil tematyczny czasopisma. Redakcja periodyku dba o właściwy dobór tekstów jak i o odpowiedni poziom merytoryczny publikowanych materiałów (każdy nadesłany tekst poddawany jest recenzji) i stara się zabezpieczyć staranną redakcją techniczną kolejnych tomów.

Redakcja „Biuletynu Szadkowskiego” w początkowym okresie działalności periodyku liczyła cztery osoby. Funkcję redaktora naczelnego pełnił Tadeusz Marszał, a sekretarzem redakcji została Katarzyna Milewska z Katedry Zagospodarowania Środowiska i Polityki Przestrzennej UŁ. Członkami zespołu redakcyjnego reprezentującymi społeczność lokalną Szadku były Katarzyna Kilian (dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury) oraz Dorota Stefańska (nauczycielka historii). W 2003 roku do zespołu dołączył Piotr Szkutnik z Instytutu Historii UŁ. Kolejna istotna zmiana zaszła w 2008 roku, kiedy funkcję sekretarza redakcji objęła Sylwia Kowara z Instytutu Zagospodarowania Środowiska i Polityki Przestrzennej UŁ. W 2010 roku w skład zespołu redakcyjnego zostali

¹ T. Marszał, *Od Redakcji*, „Biuletyn Szadkowski” 2001, t. 1, s. 9.

włączeni Marek Adamczewski z Instytutu Historii UŁ oraz Beata Woziwoda z Katedry Geobotaniki i Ekologii Roślin UŁ. W ostatnich latach w zespole redakcyjnym pojawiły się nowe osoby: Elżbieta Jarczak (dyrektor Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej w Szadku), Jarosław Stulczewski (regionalista i pasjonat historii ze Zduńskiej Woli) oraz Tomasz Figlus z Katedry Geografii Politycznej, Historycznej i Studiów Regionalnych UŁ. Funkcje sekretarza redakcji od 2014 roku pełni Szymon Wiśniewski z Instytutu Zagospodarowania Środowiska i Polityki Przestrzennej UŁ.

W okresie minionego dwudziestolecia skład kilkuosobowego zespołu przygotowującego do publikacji kolejne numery czasopisma podlegał okresowym zmianom, jednak większość członków obecnej reakcji zaangażowana jest w publikację „Biuletynu Szadkowskiego” od wielu, czasem kilkunastu już lat. Od 2001 roku w pracach związanych z redakcją merytoryczną rocznika brało udział łącznie 14 osób, w tym 5 reprezentujących społeczność lokalną. Środowisko akademickie Uniwersytetu Łódzkiego reprezentowali przedstawiciele różnych dyscyplin wiedzy: nauk geograficznych i historycznych, a także biologicznych (tab. 1).

Tablica 1. Zespół Redakcyjny Biuletynu Szadkowskiego w latach 2001–2020

PRZEDSTAWICIELE UNIWERSYTETU ŁÓDZKIEGO
Tadeusz Marszał, UŁ – 2001–2020 (redaktor naczelny)
Katarzyna Milewska, UŁ – 2001–2007 (sekretarz redakcji)
Sylwia Kowara, UŁ – 2008–2016 (2008–2013 sekretarz redakcji)
Szymon Wiśniewski, UŁ – 2014–2020 (sekretarz redakcji)
Marek Adamczewski, UŁ – 2010–2018
Tomasz Figlus, UŁ – 2019–2020
Mariusz Lamprecht, UŁ – 2004–2009
Piotr Szkutnik, UŁ – 2003–2020
Beata Woziwoda, UŁ 2010–2020
PRZEDSTAWICIELE ŚRODOWISKA LOKALNEGO
Elżbieta Jarczak, Szadek – 2013–2020
Kinga Siekierska, Szadek – 2005
Dorota Stefańska, Szadek – 2001–2020
Jarosław Stulczewski, Zduńska Wola – 2014–2020

Źródło: opracowanie własne

Ciałem pełniącym funkcję doradcą jest rada redakcyjna, którą tworzą specjaliści z różnych dziedzin wiedzy odpowiadających interdyscyplinarnemu zakresowi tematycznemu periodyku. W okresie 20 lat istnienia czasopisma skład rady uległ dość istotnym zmianom. Tworzyły ją przede wszystkim osoby związane ze środowiskiem naukowym Uniwersytetu Łódzkiego. W radzie reprezentowani byli

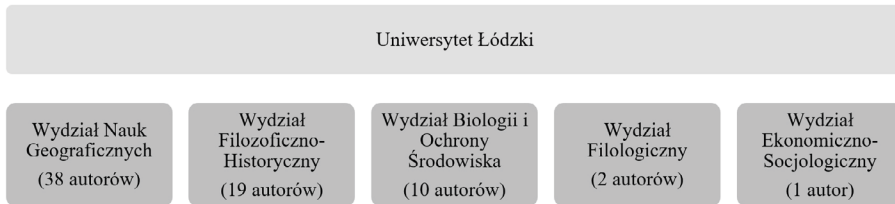
również przedstawiciele innych polskich uczelni oraz profesorowie uniwersytetów zagranicznych (tab. 2).

Tablica 2. Członkowie rady redakcyjnej Biuletynu Szadkowskiego w latach 2001–2020

PRZEDSTAWICIELE UNIwersYTETU ŁÓDZKIEGO
<p><u>Geografia społeczno-ekonomiczna</u> – prof. Jolanta Jakóbczyk-Gryszkiewicz (2001–2011), prof. Tadeusz Marszał (2001–2009), prof. Marek Sobczyński (2001–2011)</p> <p><u>Geografia fizyczna</u> – prof. Krzysztof Kozuchowski (2001–2009)</p> <p><u>Historia i archeologia</u> – prof. Lech Kajzer (2001–2017), prof. Wiesław Puś (2001–2020)</p> <p><u>Ekonomia i nauki o zarządzaniu</u> – prof. Tadeusz Markowski (2001–2009)</p> <p><u>Socjologia</u> – prof. Paweł Starosta (2001–2011)</p> <p><u>Nauki humanistyczne</u> – prof. Ewa Andrysiak (2010–2020), prof. Adam Gala (2001–2011)</p> <p><u>Biologia</u> – prof. Leszek Kucharski (2010–2011)</p>
PRZEDSTAWICIELE INNYCH POLSKICH UCZELNI
<p>prof. Agnieszka Bartoszewicz, Uniwersytet Warszawski (2010–2020)</p> <p>prof. Sławomir Gzell, Politechnika Warszawska (2010–2020)</p> <p>prof. Krystian Heffner, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach (2010–2011)</p> <p>prof. Andrzej Lisowski, Uniwersytet Warszawski (2010–2011)</p> <p>dr Elżbieta Muszyńska, Politechnika Łódzka (2001–2003)</p>
PRZEDSTAWICIELE UCZELNI ZAGRANICZNYCH
<p>dr Donatas Burneika, Lithuanian Social Research Center, Vilnius, Litwa (2012–2020)</p> <p>prof. Daniel Czamański, Technion-Israel Institute of Technology, Haifa, Izrael (2010–2020)</p> <p>prof. Anna Geppert, Université Paris Sorbonne, Francja (2012–2020)</p> <p>prof. Jakub Goldberg (2010–2011)</p> <p>prof. Bohdan Posatsky, Technical University of Lviv, Ukraina (2010–2020)</p> <p>prof. Joseph Salukhvadze, Tbilisi State University, Gruzja (2012–2020)</p> <p>prof. Tadeusz Siwek, Uniwersytet w Ostrawie, Czechy (2010–2020)</p> <p>prof. Vladimír Slavík, Comenius University, Bratislava, Słowacja (2012–2020)</p>
PRZEDSTAWICIELE ŚRODOWISKA LOKALNEGO
<p>ks. Andrzej Ciapiński (2002–2009), Stanisław Mielczarek (2001–2009), Stefania Sulińska (2003)</p>

Źródło: opracowanie własne

Krąg autorów dwudziestu tomów „Biuletynu Szadkowskiego” tworzą głównie osoby związane ze środowiskiem naukowym Uniwersytetu Łódzkiego. Ponad 60% wszystkich nazwisk, którymi podpisane zostały artykuły należą do osób związanych z kilkoma wydziałami tej uczelni, tj.: z Wydziałem Nauk Geograficznych, Wydziałem Filozoficzno-Historycznym, Wydziałem Biologii i Ochrony Środowiska, Wydziałem Filologicznym oraz Wydziałem Ekonomiczno-Socjologicznym (ryc. 1).

Ryc. 1. Liczba autorów związanych z UŁ w podziale na wydziały

Źródło: opracowanie własne

Wśród autorów z Wydziału Nauk Geograficznych są pracownicy Instytutu Zagospodarowania Środowiska i Polityki Przestrzennej, Pracowni Geologii, Katedry Geomorfologii i Paleogeografii oraz Katedry Geografii Politycznej i Studiów Regionalnych. Z Wydziału Filozoficzno-Historycznego autorzy reprezentowali takie jednostki jak: Katedra Historii Historiografii i Nauk Pomocniczych Historii, Katedra Historii Nowożytnej, Katedra Historii Polski XIX wieku, Katedra Historii Polski Średniowiecznej, Katedra Archeologii Historycznej, Instytut Historii Sztuki oraz Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej. W „Biuletynie Szadkowskim” swoje prace zamieszczali również pracownicy Instytutu Socjologii Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego oraz Katedry Geobotaniki i Ekologii Roślin Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska (tab. 3).

Tablica 3. Indeks autorów reprezentujących Uniwersytet Łódzki

WYDZIAŁ NAUK GEOGRAFICZNYCH	
Instytut Zagospodarowania Środowiska i Polityki Przestrzennej	Joanna Banasiak, Bartosz Bartosiewicz, Marta Borowska-Stefańska, Piotr Drzewiecki, Emilia Gorczycewska, Elżbieta Kobjek, Sławomir Kobjek, Roman Kopacki, Michał Kowalski, Sylwia Kowara, Radosław Kucharski, Mariusz Lamprecht, Tadeusz Marszał, Katarzyna Milewska-Osiecka, Janusz Molenda, Jacek Nalewajko, Andrzej Nowak, Agnieszka Ogrodowczyk, Krzysztof Paczkowski, India Pecyna, Iwona Pielesiak, Anna Sikora, Marcin Turczyn, Szymon Wiśniewski, Anna Wojnarowska, Paweł Nowicki, Paulina Kurzyk, Paulina Sapińska
Katedra Geomorfologii i Paleogeografii	Jacek Czyż, Jacek Forysiak
Pracownia Geologii	Janusz Burchard

Tablica 3. (c.d.)

Katedry Geografii Politycznej i Studiów Regionalnych	Monika Cepil, Tomasz Figlus, Mariusz Kulesza, Zygmunt Kamiński
Biblioteka Wydziału Nauk Geograficznych	Iwona Kaczmarek, Ewa Śmiech
WYDZIAŁ FILOZOFICZNO-HISTORYCZNY	
Katedra Historii Historiografii i Nauk Pomocniczych Historii	Marek Adamczewski, Ilona Florczak, Dariusz Klemantowicz, Piotr Szkutnik, Alicja Szymczakowa, Andrzej Rzepkowski
Instytut Historii Sztuki	Jowita Jagła, Katarzyna Jarno-Cichosz, Agnieszka Litwa, Ewa Różalska
Katedra Historii Nowożytnej	Jolanta Daszyńska, Michał Kobierecki
Katedra Historii Polski XIX wieku	Ewelina Kostrzewska, Rafał Kowalczyk, Krzysztof Paweł Woźniak
Katedra Historii Polski Średniowiecznej	Agata Kaczmarek, Agata Młyńska, Jan Szymczak
Katedra Archeologii Historycznej	Leszek Kajzer
Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej	Beata Wasilewska-Klamka
WYDZIAŁ BIOLOGII I OCHRONY ŚRODOWISKA	
Katarzyna Ambrożkiewicz, Katarzyna Brzeska, Błażej Chmielewski, Agnieszka Kopka, Anastazja Krzyżanowska, Leszek Kucharski, Katarzyna Pawicka, Eliza Szerckowska-Majchrzak, Grzegorz J. Wolski, Beata Woziwoda	
WYDZIAŁ FILOLOGICZNY	
Ewa Andrysiak, Anna Woziwoda	
WYDZIAŁ EKONOMICZNO-SOCJOLOGICZNY	
Zbigniew Głąb	

Źródło: opracowanie własne

Indeks autorów zawiera 12 nazwisk osób, które zawodowo związane są z innymi uczelniami. Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego na łamach czterech tomów „Biuletynu Szadkowskiego” reprezentowała Agnieszka Bartoszewicz. Swoje artykuły w czasopiśmie zamieścili także: Artur Kijas z Zakładu Historii Europy Wschodniej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Tomasz Krzysztof Polkowski z Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie oraz

ks. Sławomir Zabraniak – adiunkt w Zakładzie Historii Nowożytnej Uniwersytetu Rzeszowskiego. W „Biuletynie Szadkowskim” opublikowane zostały ponadto teksty Łukasza Antosika – pracownika Instytutu Archeologii i Etnologii PAN, Arkadiusza Płomińskiego zawodowo związanego z Instytutem Wychowania Fizycznego, Turystyki i Fizjoterapii Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie oraz Zofii Wilk-Woś – profesora w Katedrze Bezpieczeństwa Narodowego Społecznej Akademii Nauk.

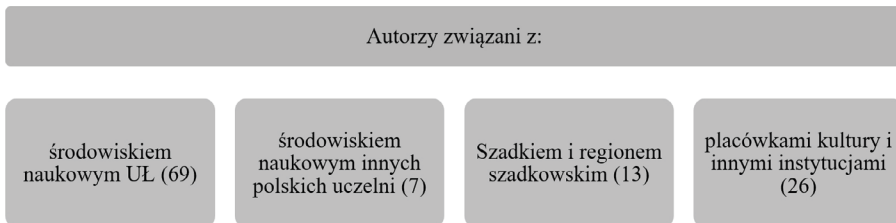
Na łamach „Biuletynu Szadkowskiego” opublikowanych zostało wiele opracowań osób bezpośrednio związanych z Szadkiem i ziemią szadkowską. W periodyku swoje utwory zaprezentowali lokalni artyści, wśród nich poeta, historyk i filozof urodzony w Szadku – Maciej Tadeusz Adamowicz oraz poetka i mieszkanka wsi Grzybów – Jolanta Stelmasiak. W czasopiśmie opublikowanych zostało 19 tekstów Doroty Stefańskiej – nauczycielki historii w Szadku. Jeszcze liczniejsze były artykuły autorstwa Jarosława Stulczewskiego – archiwisty, działacza społeczno-kulturalnego i prezesa Towarzystwa Przyjaciół Zduńskiej Woli. Ukazywały się one co roku, począwszy od tomu 9. Łącznie opublikowanych zostało 38 opracowań jego autorstwa. W „Biuletynie Szadkowskim” swoje teksty zamieścili także: emerytowana nauczycielka języka polskiego oraz założycielka i opiekun honorowy Izby Regionalnej w Wojsławicach – Bożena Antoszczyk, dawna mieszkanka wsi Rzepiszew – Stefania Habryn, dyrektor Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej w Szadku – Elżbieta Jarczak, proboszcz parafii i dziekan dekanatu szadkowskiego – ks. Maciej Korczyński, wikariusz parafii Wniebowzięcia NMP w Zduńskiej Woli – ks. Mariusz Budkiewicz, ostatni właściciel Rzepiszewa – Antoni Adam Leopold, sekretarz Miasta i Gminy Szadek – Wanda Nowak, sieradzki historyk regionalista i dokumentalista – Jan Pietrzak, nauczycielka biologii w Sędziejowicach – Sylwia Suwara-Szmigielska, a także genealog, członek redakcji kwartalnika krajoznawczego „Na Sieradzkich Szlakach” – Elżbieta Nejman.

Wśród autorów „Biuletynu Szadkowskiego” znaleźli się przedstawiciele placówek kultury oraz innych instytucji, między innymi: Katarzyna Korzeniewska i Adam Rapiejko – pracownicy Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, judaistka i antropolog kultury – Kamila Klauzińska, Stanisław Cechosz i Łukasz Holcer – członkowie zespołu badawczego w firmie Cempla i Partnerzy – Konserwacja zabytków Kraków, Sylwester Lisek – specjalista Służby Leśnej ds. edukacji ekologicznej, ochrony lasu i ochrony przyrody w Nadleśnictwie Poddębice, Ewa Obała i Krzysztof Walczak – kierownicy działów w Książnicy Pedagogicznej im. Alfonsa Parczewskiego w Kaliszu i jednocześnie członkowie Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Towarzystwa Przyjaciół Książki w Kaliszu, Aneta Wnuk – pracownik Centrum Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego Instytutu Transportu Samochodowego w Warszawie oraz Grzegorz Sztandera – absolwent kierunku filozoficzno-teologicznego na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie. W kręgu autorów „Biuletynu Szadkowskiego” znaleźli się również: absol-

wentka farmacji na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie – Danuta Sawicka-Miszewska, geolog, kartograf, współzałożyciel i kierownik Oddziału Dolnośląskiego Państwowego Instytutu Geologicznego – Leszek Sawicki oraz artysta, malarz, pisarz, eseista i tłumacz – Ryszard Sawicki.

W Biuletynie liczne artykuły zamieścili przedstawiciele duchowieństwa, wśród nich bp Roman Andrzejewski – biskup pomocniczy diecezji włocławskiej kościoła rzymskokatolickiego, ks. Mieczysław Różański – zastępca dyrektora Archiwum Archidiecezjalnego w Łodzi oraz ks. Kazimierz Rulka – dyrektor Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego im. Księży Chodyńskich.

Liczną grupę stanowią osoby reprezentujące Łódź oraz łódzkie placówki i instytucje. W tej grupie wyróżnić należy Rafała Bogusławskiego – urodzonego w Łodzi absolwenta Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, pisarza i poetę – Tadeusza Chróścielewskiego, Bartłomieja Czyżewskiego – asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w Łodzi i jednocześnie członka Towarzystwa Genealogicznego Centralnej Polski, Dariusza Jędrasiaka – pracownika II Liceum Ogólnokształcącym im. G. Narutowicza w Łodzi, Jacka Królewskiego – kierownika pracowni konserwacji tkanin w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi oraz Błażeja Muzolfa i Jerzego Augustyniaka – pracowników Muzeum Archeologii i Etnologii w Łodzi (ryc. 2).

Ryc. 2. Liczba autorów „Biuletynu Szadzkowskiego” według zaproponowanego podziału

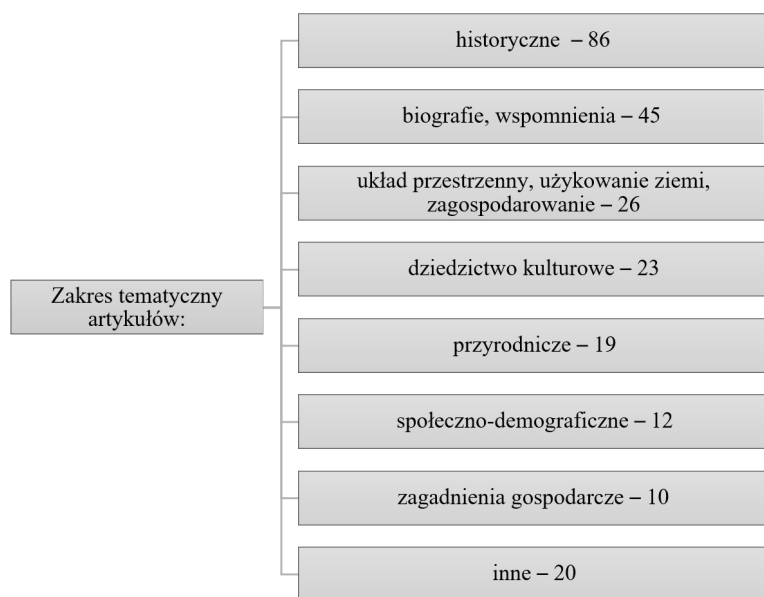
Źródło: opracowanie własne

Artykuły, które ukazały się w „Biuletynie Szadzkowskim” podejmują szeroki zakres merytoryczny. Jak napisał T. Marszał we wstępie do tomu pierwszego założeniem periodyku było, aby publikowane były w nim:

prace w formie artykułów, notatek, bądź większych zwartych opracowań monotematycznych poświęconych problematyce związanej z samym miastem Szadkiem jak i otaczającym regionem, który można określić jako ziemię szadzkowską. Publikowane prace będą miały charakter wielodyscyplinarny, obejmując różne dziedziny wiedzy (...) Biuletyn będzie ukazywał się co najmniej raz w roku w postaci tematycznie ukierunkowanych tomów. Poszczególne tomy nie będą jednak całkowicie monotematyczne, zaś obok problematyki wiodą-

cej, publikowane będą również aktualne materiały nie mieszczące się w głównym nurcie tematycznym².

Analiza opracowań zamieszczonych w poszczególnych tomach pozwoliła na przyporządkowanie ich do siedmiu głównych grup tematycznych. Znajdują się wśród nich teksty poświęcone tematyce historycznej, przyrodniczej, dziedzictwu kulturowemu, przemianom morfogenetycznym miejscowości, strukturze użytkowania ziemi i zagospodarowaniu, ale również takie, które skupiają się na zagadnieniach gospodarczych i społeczno-demograficznych. Wiele z nich przybliży sylwetki postaci związanych z Szadkiem i ziemią szadkowską, przywołuje dawny obraz regionu we wspomnieniach. Jedną z utworzonych grup – inne – skupia artykuły, które trudno przypisać do któregoś z zaproponowanych głównych nurtów tematycznych ze względu na podejmowaną bardzo złożoną bądź unikatową problematykę (ryc. 3).

Ryc. 3. Liczba artykułów opublikowanych w „Biuletynie Szadkowskim” w podziale na podejmowaną tematykę

Źródło: opracowanie własne

Analiza artykułów zamieszczonych w „Biuletynie Szadkowskim” wykazuje, że autorzy najchętniej podejmowali szeroko pojętą tematykę historyczną. Aż 32% wszystkich artykułów opublikowanych w latach 2001–2020 dotyczyło takiej problematyki.

² T. Marszał, *Od Redakcji*, „Biuletyn Szadkowski” 2001, t. 1, s. 9.

Liczne opracowania poruszają kwestie zagadnień wyznaniowych, w szczególności życia religijnego mieszkańców ziemi szadkowskiej, parafii, dekanatu oraz posługującego tam duchowieństwa w różnych okresach historycznych. O religijności mieszkańców późnośredniowiecznego Szadku w świetle aktów ich ostatej woli pisała A. Bartoszewicz (t. 18). Życie kulturalno-religijne mieszkańców miasteczka w XVII w. przybliżyła E. Różalska (t. 2). Stan religijno-moralny parafii rzymskokatolickiej w Szadku w drugiej połowie XVIII w., ze szczególnym uwzględnieniem miejsc sprawowania kultu, duszpasterzy, parafian, życia sakramentalnego oraz zwyczajów nieakceptowanych przez Kościół był przedmiotem rozważań ks. K. Rulki w tomach 13 i 16.

Tematykę dekanatu szadkowskiego oraz duchowieństwa poszczególnych parafii wchodzących w jego skład wielokrotnie poruszali: P. Szkutnik (t. 7, t. 9, t. 10, t. 15), ks. M. Różański (t. 8) oraz ks. S. Zabraniak (t. 13). Ks. bp Roman Andrzejewski w tomie 2 opublikował fragment homilii poświęconej św. Jakubowi.

W jednym z artykułów P. Szkutnik przedstawił opis parafii Szadek z 1521 r. zawarty w „Liber Beneficiorum” Jana Łaskiego, ukazujący dane dotyczące nieruchomości, opis sytuacji prawnej i ekonomicznej kościoła, informacje na temat personelu i instytucji związanych z kościołem (t. 13). W kolejnym z tomów autor ten zamieścił opis kościoła i probostwa w Szadku w połowie XIX w. Publikowany opis opiera się na dwóch dokumentach przedstawiających stan nieruchomości, wielkość arealu i dochodów probostwa w 1858 r. (t. 15). Autor przypomniał także źródła do dziejów Szadku znajdujące się w archiwach kościelnych (t. 5) oraz zespół akt dekanatu szadkowskiego, który znaleźć można w zasobie Archiwum Diecezjalnego we Włocławku (t. 11, 12). A. Kaczmarek i A. Młyńska omawiały źródła do dziejów parafii w Szadku z roku 1825 (t. 10). Problematykę świeckiej i kościelnej przynależności administracyjnej parafii Korczew podjął G. Sztandera (t. 15). J. Stulczewski w tomie 9 przedstawił historię osadnictwa ewangelików w okolicy Szadku i Zduńskiej Woli w XIX–XX w. Artykuł zamieszczony w tomie 10 poświęcił dziejom ludności żydowskiej w Szadku, poczynając od 1507 r., skąd pochodzi najstarsza wzmianka na temat Żydów w miasteczku. W artykule *Nierozwiązana zagadka Jsydora Szykiera z Szadka i to czego możemy się z niej nauczyć* autorzy – K. Klauzińska i T.K. Polkowski – przedstawili wyniki badań nad książką „Tikun lel Szawuot” we-Hoszana raba należąca do kolekcji Muzeum Historii Zduńskiej Woli. Autorzy starając się dociec jak książka należąca do mieszkańca Szadka Jsydora Szykiera znalazła się w Zduńskiej Woli zrekonstruowali historię rodziny Szykierów oraz opowiedzieli o żydowskich zwyczajach genealogicznych (t. 14).

Źródła informacji o Szadku i jego mieszkańcach w różnych okresach historycznych przedstawiła A. Bartoszewicz. W tomie 11 zaprezentowała średniowieczne księgi ziemskie szadkowskie znajdujące się w zasobie Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie. Artykuł opublikowany w tomie 6 poświęcony był zapiskom z najstarszej księgi miejskiej traktującym o późnośrednio-

wiecznym Szadku i jego mieszkańcach. Obraz kartograficzny Szadku w XIX w. stanowił przedmiot rozważań autorki w tomie 8.

Na temat archiwalnej dokumentacji Szadku z lat 1867–1918, znajdującej się w zasobie Archiwum Państwowego w Łodzi pisała I. Florczak (t. 10). Testament mieszcanki szadkowskiej Doroty Czygańskiej z Lipińskich z 1693 roku był przedmiotem zainteresowania P. Szkutnika (t. 14). W artykule nt. pełnomocnictwa dotyczącego dysponowania funduszami propinacyjnymi w Szadku w 1862 r. autor omówił zagadnienie propinacji, jako prawa do produkcji i sprzedaży alkoholu (t. 17). W kolejnym z artykułów autorstwa P. Szkutnika omówiony został podobny dokument jednak sporządzony dekadę wcześniej w 1852 r. (t. 18). W tomie 20. T. Marszał przybliżył czytelnikom historię Szadku przedstawioną w „Studium Historyczno-Urbanistycznym” autorstwa J. Goldberga.

Tłumaczenie rosyjskiej wersji Statutu Kupiecko-Rolniczego Towarzystwa w Szadku, będącego świadectwem aktywności społeczno-gospodarczej Szadkowie i ważnym źródłem historycznym dotyczącym schyłku wieku XIX, przedstawił A. Kijas (t. 11).

D. Stefańska na podstawie zapisów w zachowanej „Kronice Diecezji Kujawsko-Kaliskiej” oraz „Kronice Diecezji Włocławskiej” dokonała rekonstrukcji działalności katolickiej organizacji młodzieżowej w latach 1919–1933 (t. 14). Pisała także na temat mieszkańców Szadku wobec reform Sejmu Czteroletniego oraz ruchach mieszczańskich (t. 3). W innym z artykułów, jubileusz 30-lecia działalności muzeum szkolnego w Szadku stał się impulsem dla autorki do przedstawienia genezy tej placówki, zarysu jej funkcjonowania oraz zbiorów, które udało się zgromadzić staraniem opiekunów muzeum i miejscowej społeczności (t. 5).

Głównym obszarem zainteresowań M. Adamczewskiego były herby i pieczęcie. Pisał między innymi o herbach i pieczęciach miasta Szadek (t. 3) oraz o pieczęci wojewódzkiej powiatów sieradzkiego i szadkowskiego z roku 1792 (t. 7). W tomie 5 rozwinął temat herbów szlachty polskiej w kościele farnym św. Jakuba w Szadku. W następnym z kolei tomie skupił się na ikonografii pieczęci kościołów parafialnych dekanatu szadkowskiego z przełomu wieku XVIII i XIX (t. 6). W kręgu zainteresowań M. Adamczewskiego znalazł się również znak miejski Zduńskiej Woli (t. 14), herb gminy wiejskiej Zduńska Wola (t. 14), a także herb powiatu zduńskowolskiego (t. 14). We współpracy z J. Stulczewskim pochylił się nad symbolami cechowymi, w szczególności nad dziewiętnastowieczną pieczęcią cechu szewców z Szadku (t. 15).

Dzieje Ochotniczej Straży Pożarnej w Szadku (t. 7) i gminie Szadek (t. 11) przedstawili I. Pieleśniak oraz P. Drzewiecki. J. Stulczewski z kolei skupił się na działalności Ochotniczej Straży Pożarnej w Krokocicach w latach 1929–1939 (t. 18). Autorzy pisali także o innych instytucjach działających w Szadku. O szadkowskiej szkole w okresie staropolskim na podstawie informacji z wizytacji kościelnych pisał ks. M. Różański (t. 7). Zarys działalności Banku Spółdzielczego

w Szadku przedstawił J. Stulczewski (t. 16). Autor omówił też działalność antykomunistycznego zgrupowania partyzanckiego „Niepodległość” oraz wskazał jaki udział mieli w nim mieszkańcy ziemi szadkowskiej. W artykule *RWD-14b „Czapla” i jego załoga zestrzelona w Górach Prusinowskich we wrześniu 1939 r. – prace eksploracyjne i upamiętnienie* J. Stulczewski przybliżył historię polskich lotników ppor. obs. Tadeusza Sawickiego i kpr. pil. Brunona Ślebiodę, którzy wykonując lot rozpoznawczy blisko 80 lat temu poległi w lesie koło miejscowości Góry Prusinowskie. W 2016 r. w miejscu katastrofy przeprowadzono badania eksploracyjne, a dwa lata później odsłonięto obelisk upamiętniający miejsce śmierci polskich lotników (t. 18). W tomie 19 autor pochylił się nad działalnością Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej utworzonej w wyniku reformy administracyjnej w 1954 roku w Prusinowicach, z kolei w wydaniu kolejnym nad działalnością analogicznej organizacji w Sikucinie (t. 20).

D. Stefańska przytoczyła historię kółka rolniczego działającego w Szadku w latach 1907–1926 (t. 16). W tomie 18 autorka omówiła działalność Polskiej Organizacji Wojskowej w okresie I wojny światowej, powstałej wiosną 1915 r. z inicjatywy Feliksa Szymańskiego.

Problematykę odbywających się w Szadku sejmików podjęła I. Florczak (t. 14). W swoim artykule przedstawiła przyczyny, dla których to właśnie Szadek został wybrany jako miejsce sejmików województwa sieradzkiego. Omówiła także rolę, jaką sejmiki odegrały w życiu lokalnym i pokazała sytuację polityczną i gospodarczą tej ziemi na początku XVIII wieku. M. Kobieracki na podstawie analizy ksiąg grodzkich z Sieradza, Tek Pawińskiego i Tek Pstrokońskiego opracował chronologiczne zestawienie odbywających się w Szadku sejmików poselskich, relacyjnych, deputackich i prolongowanych (t. 14).

E. Andrysiak przybliżyła czytelnikom obraz miasta i okolicy widziany ze wspomnieniowej perspektywy artykułów zamieszczonych w prasie. W tomie 9 ukazało się opracowanie prezentujące Szadek przez pryzmat korespondencji publikowanej w lokalnym czasopiśmie „Kaliszanin”. Inny z artykułów przedstawia życie muzyczne w miasteczku w latach 1844–1860 w świetle prasy (t. 11). W tomie 12 autorka dokonała przeglądu publikacji poświęconych ziemi szadkowskiej zamieszczonych na łamach czasopisma krajoznawczego „Na Sieradzkich Szlakach”. Artykuł, który ukazał się w 2015 roku przybliżył czytelnikom wspomnienie wydarzeń, jakie rozegrały się na terenie gminy Szadek w styczniu 1945 r., a związanych z oswobodzeniem miasta przez wojska 33 Armii I Frontu Białoruskiego wspólnie z 9 Korpusem Pancernym Gwardyjskim (t. 15).

Zarys historii badań przed- i powojennych przeprowadzonych na obszarze współczesnej gminy Szadek i regionu szadkowskiego, krótki opis osadnictwa na tych terenach oraz listę odkrytych stanowisk archeologicznych przedstawił A. Rapiejko (t. 8). Wraz z K. Korzeniowską zaprezentował on rys sytuacyjny do badań nad przełomami: wczesne-pełne-późne średniowiecze – nowożytność

– współczesność, omawiając wybrane źródła i dotychczasowe wyniki badań archeologiczno-historycznych obejmujące region szadkowski (t. 10). W tomie 15 T. Figlus przybliżył rezultaty badań geograficzno-historycznych dotyczących osadnictwa wiejskiego w dobrach królewskich na obszarze powiatu szadkowskiego w okresie przedrozbiorowym. M. Cepil i T. Figlus w artykule zamieszczonym w tomie 18 przedstawili wyniki badań poświęconych przemianom toponimicznym na obszarze współczesnej gminy miejsko-wiejskiej Szadek pod wpływem rozwoju osadnictwa w różnych okresach historycznych: od średniowiecza aż po czasy współczesne. Na temat osadnictwa pisał również T. Marszał. W tomie 19 szadkowskie ogłoszenie reklamowe z 1837 roku stało się inspiracją dla autora do przedstawienia kilku uwag na temat osadnictwa niemieckiego i rozwoju rzemiosła tekstylnego w Szadku na początku XIX w. W tomie 20 T. Marszał przybliżył zarys statury osadniczej regionu szadkowskiego w 1827 roku.

Temat związany z przynależnością administracyjną Szadku podjął M. Turczyn w artykule *Szadek na tle podziałów administracyjnych Polski* (t. 1). M. Lamprecht oraz A. Sikora w opracowaniu poświęconemu rysowi historycznemu funkcji administracyjnych Szadku odtworzyli ich rozwój oraz podjęli próbę oceny znaczenia tej funkcji dla miasta (t. 8). A. Szymczakowa w swoim artykule zamieściła kilka uwag o wójtostwie i wójtach w Szadku w średniowieczu (t. 5). O strukturze wielkości prywatnych majątków ziemskich w powiecie sieradzkim przed I wojną światową pisał D. Klemantowicz (t. 10). Stan miasta, władza i finanse miejskie, mieszkańcy oraz pierwsza szkoła elementarna w Szadku pod panowaniem pruskim w latach 1793–1806 były przedmiotem rozważań Z. Włodarczyka (t. 14). Wyniki badań nad przebiegiem parcelacji wsi i likwidacji serwitutów na przykładzie wsi Boczki i Rzepiszew zaprezentowali M. Cepil i T. Figlus (t. 19).

Ł. Antosik, B. Muzolf i M. Troszczyńska-Antosik przedstawili wyniki badań sondażowych przeprowadzonych przy kościele parafialnym pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jakuba Apostoła w Szadku, a wykonanych dla potrzeb analiz konstruktorskich w związku z realizowanym projektem rewaloryzacji kościoła (t. 11).

O niezrealizowanym projekcie pomnika Józefa Piłsudskiego – z okazji 70. rocznicy śmierci marszałka, pisał T. Marszał. Inspiracją do opracowania artykułu podejmującego taką tematykę byłateczka zawierająca dokumentację tego projektu znajdująca się w Archiwum Państwowym w Sieradzu (t. 5). Na temat innego niezrealizowanego pomysłu pisał J. Stulczewski. W tomie 17 przedstawił koncepcję budowy Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, które powstać miały w latach 1955–1956 w pobliżu Szadku. O niezrealizowanej obietnicy nowej przestrzeni społecznej w mieście, która znajduje się na XIX-wiecznych źródłach kartograficznych pisał Z. Głąb (t. 20).

Tuż za tematyką historyczną największym zainteresowaniem cieszyły się prace biograficzne i wspomnienia przybliżające życie i działalność Szadkowan.

Na stronach „Biuletynu Szadkowskiego” opublikowana została seria 45 artykułów tego typu, co stanowi 22% wszystkich opracowań zamieszczonych w czasopiśmie.

Swoje wspomnienie o Szadku w tomie 1 przybliżyła S. Habryn. Postacie związane z miasteczkiem wielokrotnie przedstawiał w swoich artykułach P. Szkutnik. Autor przybliżył czytelnikom życiorys Juliana Godzińskiego – wójta Szadku (t. 3), ks. Wiktora Krąkowskiego administrującego parafią Borszewice (t. 8) oraz ks. Józefa Piekielińskiego – ofiary obozu koncentracyjnego w Dachau (t. 12). W artykule „Rodzina chłopska w XIX w. w okolicach Szadku” odtworzył losy rodu Wartalskich, ze szczególnym naciskiem na osobę Wojciecha Ignacego Wartalskiego (t. 4). P. Szkutnik pisał również o rodzinie i związkach genealogicznych Alfonsa Parczewskiego, słynącego przede wszystkim z opracowania opublikowanej w 1870 r. „Monografii Szadku”.

W kręgu zainteresowań D. Stefańskiej znalazły się takie osoby jak: Jan Stradowski – żołnierz WP oraz naczelnik poczty w Szadku (t. 6), Antoni Nowacki – uczestnik powstania styczniowego (t. 8) oraz Barbara Newelska (t. 16). Autorka omówiła także postać kapłana Mariana Działarskiego (t. 11), Ireny Stoczkiewicz – dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Szadku (t. 15) oraz Mariana Piotrowicza ps. „Kometa” – żołnierza Armii Krajowej i Konspiracyjnego Wojska Polskiego (t. 20). W tomie 17 pisała o mieszkańcach Nowego Kromolína, którzy uczestniczyli w walce o niepodległość i granice II Rzeczypospolitej. Artykuł zamieszczony w tomie 19 poświęciła na przybliżenie sylwetek żołnierzy związanych z szadkowską Polską Organizacją Wojskową w okresie I wojny światowej.

W tomie 5 czasopisma T. Marszał omówił postać prawnika i ekonomisty – Jerzego Karola Kurnatowskiego. W 2007 roku ukazał się artykuł przedstawiający życiorys kompozytora, śpiewaka i księdza – Tomasza Szadka, natomiast w kolejnych latach biografie księdza, dyplomaty i prawnika – Jakuba z Szadka oraz astrologa, astronoma i historyka nauki – Mikołaja Prokopowicza z Szadka. T. Marszał zamieścił też wspomnienie o burmistrzu miasta i gminy Szadek – Henryku Tylusiu (t. 7) oraz nauczycielu i poecie – Macieju Tadeuszu Adamowiczu (t. 9).

O szadkowskich proboszczach i księżach: Janie Stanisławie Żaku (t. 8), Edwardzie Lidtke (t. 9), Janie Julianie Wiatrze (t. 10) oraz Andrzeju Ciapcińskim (t. 13) pisali ks. K. Rulka oraz ks. M. Korczyński. Życiorys ks. Antoniego Orchowskiego – proboszcza i dziekana Szadku przedstawił ks. M. Budkiewicz (t. 20).

Postać Alfonsa Józefa Ignacego Parczewskiego (t. 6) przypomniała E. Andrysiak. Autorka pisała także o Gabrielu z Szadka – twórcy dzieła pt.: „Apologii pro Collegii Posnaniensis”. Razem z K. Walczakiem omówiła postać Józefa Leopolda z Rzepiszewa oraz historię jego biblioteki (t. 7).

W kręgu zainteresowań J. Stulczewskiego znaleźli się: filolog klasyczny – dr Ignacy Lipiński, tłumaczka – Janina Irmina Izabela Lichońska, profesor weterynarii i założyciel Zakładu Pryszczycy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Tadeusz Marian Kobusiewicz oraz Bolesław Michał Stokowski (t. 13). Wraz

z E. Najman przybliżyli sylwetkę założyciela miasta Zduńska Wola, podprefekta powiatu szadkowskiego – Stefana Złotnickiego (t. 17). J. Stulczewski przedstawił także krótkie charakterystyki Szadkowian zamordowanych w Katyniu (t. 11) oraz biorących udział w powstaniu warszawskim (t. 14).

R. Bogusławski oraz J. Pietrzak opracowali biografie starostów szadkowskich – Budzisz-Pstrokońskiego (t. 7) i Hieronima Wierzbowskiego (t. 13). B. Antoszczyk w tomie 16 i 17 przybliżyła czytelnikom historię rodziny Siemiątkowskich. Pracę poświęconą rodzinie lotnika poległego na ziemi szadkowskiej – Tadeusza Sawickiego opracowali D. Sawicka-Miszewska, L. Sawicki i R. Sawicki (t. 17).

Na stronach „Biuletynu Szadkowskiego” opublikowanych zostało łącznie 26 artykułów, które podejmują tematykę zmian rozplanowania miejscowości, struktury użytkowania ziemi, zagospodarowania oraz realizowanych inwestycji. Pod pojęciem zagospodarowania rozumie się zarówno zabudowę, infrastrukturę techniczną i transportową jak i elementy małej architektury.

O zagospodarowaniu Szadku w opinii mieszkańców i radnych pisał T. Marszał (t. 1). K. Milewska na podstawie wydanych pozwoleń na budowę i odbiorów budowlanych dokonała analizy struktury własnościowej i zróżnicowania przestrzennego nowych inwestycji na terenie miasta i gminy Szadek w latach 1990–2001 (t. 1). W kolejnym z artykułów autorstwa K. Milewskiej przedstawiona została struktura użytkowania ziemi i układ przestrzenny sołectwa Kromolin Stary. Charakterystykę innego z sołectw – Górna Wola, ze szczególnym uwzględnieniem struktury użytkowania ziemi, zabudowy i infrastruktury przedstawił J. Molenda (t. 1). Układ przestrzenny i infrastruktura sołectwa Tarnówka był przedmiotem rozważań A. Nowaka (t. 2). Rozwój przestrzenny oraz współczesną strukturę morfogenetyczną Szadku zaprezentował M. Kulesza (t. 3). Zagadnienia morfogenezy i rozplanowania wsi usytuowanych we wschodniej i zachodniej części współczesnej gminy Szadek były tematem artykułów T. Figlusa (t. 16). O infrastrukturze komunalnej, rozumianej jako urządzenia służące dostarczaniu podstawowych usług koniecznych do odpowiedniego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa na danym obszarze, pisał w ujęciu ogólnym B. Bartosiewicz (t. 5). Na potrzeby swojego opracowania przyjął, że w jej skład wchodzi urządzenia umożliwiające zaopatrywanie ludności w wodę, odprowadzanie i utylizację ścieków oraz odpadów komunalnych, urządzenia dostarczające gaz ziemny, energię ciepłą i energetyczną, a także system dróg gminnych. Zagadnienia te rozwinął między innymi J. Nalewajko, który na przykładzie gminy Szadek omówił zmiany zachodzące w gospodarce odpadami komunalnymi na szczeblu lokalnym (t. 3) oraz A. Nowak, który skupił się na problemach gospodarki wodno-ściekowej gminy (t. 3). Temat infrastruktury drogowej poruszyli B. Bartosiewicz i K. Paczkowski. Autorzy dokonali oceny lokalizacji planowanej obwodnicy Szadku na tle układu drogowego miasta (t. 7). Kilukrotnie podejmowano również problematykę zagospodarowania szadkowskiego rynku. Jego ocenę z perspektywy mieszkańców,

a także prowadzących w jego obrębie działalność handlową i usługową przedstawił R. Kopacki (t. 4). Rys historyczny jednego z elementów małej architektury rynku szadkowskiego – pompy – przybliżył T. Marszał w tomie 6. Przedmiotem rozważań S. Kowary były zmiany zagospodarowania placu rynkowego w drugiej połowie XX w. (t. 12). P. Nowicki z kolei przedstawił jego strukturę funkcjonalną (t. 19). Analizy nowych obiektów o funkcji mieszkaniowej na terenie miasta i gminy, z uwzględnieniem m.in. ich rozmieszczenia, charakterystyki wielkościowej i formy architektonicznej dokonała S. Kowara (t. 7). W innym z opracowań autorka przedstawiła rozwój budownictwa drewnianego w Szadku na tle ziemi sieradzkiej oraz analizę istniejących zasobów zabudowy drewnianej miasta (t. 9). Celem artykułu J. Banasiak była charakterystyka zasobu nieruchomości komunalnych w Szadku (gruntów, budynków i lokali), uwzględniająca ich rozmieszczenie oraz sposób użytkowania (t. 9). M. Borowska-Stefańska w tomie 16 dokonała oceny aktualnego stanu zagospodarowania terenów zagrożonych powodzią w gminie Szadek, ze względu na potencjalne straty materialne. Próby oceny założenia największej inwestycji mieszkaniowej w gminie Szadek z okresu powojennego – osiedla budownictwa jednorodzinne „Szadkowice–Ogrodzim” podjął się Z. Kamiński w tomie 19. Zagospodarowanie przestrzenne Szadku w okresie nowożytnym w świetle lustracji dóbr królewskich przybliżył czytelnikom T. Figlus (t. 20).

Na czwartym miejscu uplasowany się artykuły charakteryzujące dziedzictwo kulturowe ziemi szadkowskiej. W latach 2001–2020 opublikowano 23 takie opracowania, co stanowi 9% ich ogólnej liczby. Autorzy najchętniej pisali o kościołach i ich wyposażeniu, dworach, mogiłach i cmentarzach.

Temat kościoła parafialnego pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jakuba Apostoła w Szadku poruszyli J. Szymczak oraz S. Cechosz i Ł. Holcer (t. 15). Szczegółową charakterystykę ołtarza św. Anny z kościoła parafialnego w Szadku oraz ołtarza głównego i obrazu „Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny” przedstawili E. Różalska (t. 2) oraz J. Królewski (t. 10). Autorzy pisali także o innych kościołach ziemi szadkowskiej. O kościele parafialnym św. Mikołaja i św. Doroty w Kwiatkowicach pisała K. Jarno–Cichosz (t. 16). Zarys historii, stan obecny oraz wyposażenie kościoła św. Wawrzyńca w Rossoszycy przedstawiły E. Jarczak i A. Litwa (t. 17). Przystawienia wotywnie z kościoła św. Andrzeja w Małyniu omówiła J. Jagła (t. 5).

O dworze królewskim w Szadku pisał L. Kajzer (t. 2). Temat założenia dworsko-folwarczno-parkowego w Prusinowicach podjęli R. Kopacki i A. Nowak (t. 4). A Jaworska przedstawiła historię i zagospodarowanie dworu w Woli Przatowskiej. Artykuł autorstwa A. Ogrodowczyk prezentuje współczesny obraz dworu w Rzepiszewie (t. 4). W kolejnym wydaniu R. Kopacki omówił założenie dworsko-parkowe w Dziadkowicach. W tomie 10 J. Augustyniak przybliżył czytelnikowi rys historyczny zameczku w Wojsławicach oraz wyniki badań archeologicznych przeprowadzonych w pobliżu jego relikwów. Temat ten zgłębił w kolejnym wyda-

niu L. Kajzer omawiając siedziby dworskie, które wraz z zameczkiem składają się na założenie pałacowo-dworsko-folwarczno-parkowe w Wojsławicach.

Przedmiotem rozważań K. Milewskiej były cmentarze wojskowe z okresu I wojny światowej zlokalizowane na terenie gminy Szadek (t. 5). Nad tradycją powstańczych mogił (t. 9) i pomnikiem poświęconym bohaterom poległym w okresie walk o niepodległość w latach 1918–1920 (t. 17) pochyliła się D. Stefańska. Kwestie związane z szadkowskim cmentarzem wojennym z okresu bitwy łódzkiej (1914 r.) przybliżyła A. Młyńska (t. 13). Historię nagrobków przy kościele Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Jakuba Apostoła w Szadku odtworzył B. Czyżewski (t. 17). Ł. Antosik i B. Muzolf pisali o rosyjskiej ikonie podróżnej odkrytej na cmentarzu przykościelnym w Lutomiersku (t. 20).

Tematy związane z szeroko pojętym środowiskiem przyrodniczym poruszyło 17 autorów, którzy łącznie opracowali 19 artykułów.

Środowiskowe uwarunkowania rozwoju miasta i gminy Szadek ukazuje opracowanie J. Bucharda (t. 1). Budowę geologiczną i rozwój rzeźby terenu w okolicach Szadku przybliżyli J. Czyż i J. Forysiak (t. 1). Zagadnienia zasobów i jakości wód powierzchniowych (t. 1) i podziemnych (t. 2) w gminie Szadek rozwinął A. Nowak. Od 2007 roku problematyka środowiska przyrodniczego była domeną B. Woziwody. W tomie 7 autorka dokonała charakterystyki roślinności Lasu Szadkowskiego, w kolejnych zaś zwróciła uwagę na formy ochrony roślinności (t. 8) oraz zróżnicowanie siedlisk drzewostanów w lasach gminy Szadek (t. 9). B. Woziwoda w opracowaniu *Walory botaniczne śródleśnego stawu w Wilamowie* dokonała charakterystyki ekosystemu mokradłowego wraz z propozycją ochrony tego cennego przyrodniczo obiektu (t. 10). W tomie 11 autorka ukazała czytelnikom zróżnicowanie flory roślin naczyniowych w uroczysku Rzepiszew. Wspólnie z S. Suwarą-Szmigielską przedstawiła występujące w Szadku gatunki roślin inwazyjnych. Razem z K. Pawlicką i G.J. Wolskim dokonała także charakterystyki położonego na obszarze rezerwatu „Jamno” lasu grądowego z jodłą, siedlisk roślin naczyniowych oraz mszaków. W artykule opracowanym z E. Szczerkowską-Majchrzak autorki zawarły charakterystykę geobotaniczną rzeki Pichna Szadkowska na odcinku od źródła w Zimnej Wodzie do ujścia z terenu uroczyska Wojsławice (t. 14). B. Woziwoda wspólnie z A. Krzyżanowską, K. Brzeską, A. Kropką i A. Woziwodą zaprezentowała zróżnicowanie dendroflory parku podworskiego w Wojsławicach (t. 17). Swoje rozważania na temat środowiska przyrodniczego i zagospodarowania form eolicznych w gminie Szadek przedstawili E. i S. Kobjkowie (t. 13). O błuszczu pospolitym występującym w lasach okolic Szadku pisali L. Kucharski i B. Chmielewski (t. 16).

Na łamach „Biuletynu Szadkowskiego” ukazało się 12 artykułów charakteryzujących społeczność lokalną ziemi szadkowskiej pod względem społeczno-demograficznym.

Strukturę demograficzną sołectw Kromolin Stary (t. 2), Górna Wola (t. 2) i Grzybów (t. 3) przedstawili odpowiednio K. Milewska, J. Molenda oraz M. Lamprecht. Kilka uwag do „Charakterystyki demograficznej sołectwa Grzybów” Mariusza Lamprechta zgłosiła w kolejnym tomie J. Stelmasiak. Obraz ludności miasta i gminy Szadek w świetle wyników Narodowego Spisu Powszechnego 2002 zaprezentował T. Marszał (t. 4). W innym z opracowań A. Rzepkowski przedstawił stan liczebny i strukturę ludności Szadku w latach 30. XX w. (t. 15).

Kwestie aktywności społecznej mieszkańców znalazły się w kręgu zainteresowań W. Nowak. W artykule *Aktywność społeczna mieszkańców gminy Szadek* autorka opisała działalność koła gospodyń wiejskich, stowarzyszeń, ochotniczej straży pożarnej oraz organizacji młodzieżowych (t. 14). E. Kostrzevska w swoim artykule zamieściła kilka uwag na temat Szadkowskiego Koła Zjednoczonych Ziemianek działającego na początku wieku XX (t. 7). Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” w Szadku przypomniał J. Stulczewski (t. 10). Wyniki badań nad zróżnicowaniem przestrzennym zachowań wyborczych mieszkańców gminy Szadek w wyborach prezydenckich i parlamentarnych w 2015 roku przedstawił M. Kowalski (t. 16). Przedmiotem badań P. Kurzyk było zróżnicowanie przestrzenne postaw wyborczych mieszkańców gminy Szadek w wyborach europejskich i parlamentarnych w 2019 roku (t. 20).

W okresie dwóch dziesięcioleci działalności „Biuletynu Szadkowskiego” opublikowanych zostało 10 artykułów, których głównym nurtem tematycznym jest szeroko pojęta gospodarka – zarówno w ujęciu współczesnym jak i historycznym. Opracowania podnoszące zagadnienia gospodarcze stanowią zaledwie 4% wszystkich tekstów zamieszczonych w czasopiśmie.

Analizy typów wysokotowarowych gospodarstw rolnych i ich rozmieszczenia w gminie Szadek dokonał T. Marszał (t. 2). W innym z opracowań autor podjął próbę ukazania zróżnicowania przestrzennego produkcji rolnej w gminie szadkowskiej (w świetle wyników spisu z 2002 r.) (t. 3). Pozarolniczą działalnością gospodarczą w gminie Szadek w latach 1989–2003 zajął się natomiast M. Lamprecht (t. 4). Rozwój młynarstwa w regionie szadkowskim do I wojny światowej (t. 5) oraz w XX w. i współcześnie ukazują opracowania M. Lamprechta i R. Kucharskiego. R. Kowalczyk przedstawił obraz Szadku na tle sytuacji gospodarczej departamentu kaliskiego przełomu stuleci XVIII i XIX (t. 8). W artykule *Struktura działalności gospodarczej w gminie Szadek* E. Gorczycevska przedstawiła sytuację gospodarczą gminy w 2011 r. (t. 12). Przedmiotem zainteresowania T. Marszała w tomie 14 była produkcja włókiennicza. Autor przedstawił rolę terenów wiejskich w rozwoju sukiennictwa szadkowskiego od XV do XVII wieku oraz charakterystykę Szadka jako ośrodka sukienniczego w tym okresie.

W „Biuletynie Szadkowskim” w latach 2001–2020 opublikowanych zostało 19 artykułów, które zaklasyfikowano do kategorii Inne. Są to opracowania o złożonym zakresie merytorycznym, który można by przypisać do kilku z zapropono-

nowanych grup jednocześnie, bądź takie które, rozwijają zagadnienia poruszane na łamach czasopisma po raz pierwszy.

Tematykę zróżnicowania atrybutów środowiska geograficznego sołectw Boczki (t. 1) i Reduchów (t. 2) w gminie Szadek, ze szczególnym uwzględnieniem najważniejszych cech przyrodniczych, społeczno-demograficznych i gospodarczych podjął J. Nalewajko. Kompleksową charakterystykę sołectwa Boczki opracował również D. Jędrasiak (t. 17). Prezentacji najważniejszych cech sołectw Lichawa i Wielka Wieś dokonali odpowiednio M. Turczyn (t. 2) oraz K. Milewska (t. 3). Kwestie związane z geografią transportu i dostępnością transportową (t. 14) i czasową (t. 15) Szadku omówił na łamach czasopisma Sz. Wiśniewski. O dostępności do obiektów kultury w powiecie zduńskowolskim pisała P. Sapińska (t. 20). Analizy wypadków drogowych w gminie Szadek w latach 2010–2017 dokonała A. Wnuk w tomie 18.

T. Marszał wraz z K. Milewską, J. Molendą, A. Nowakiem oraz M. Turczyńcem dokonali oceny granic Szadku wraz z propozycją zmian (t. 2). W artykule „W sprawie nowego herbu gminy i miasta Szadek” M. Adamczewski przedstawił argumenty przemawiające za przywróceniem historycznego herbu Szadku, którego metryka sięga XVI w. (t. 12). W tomie 3 P. Szkutnik stworzył poradnik genealogiczny dla szadkowianina, w którym przedstawił źródła genealogiczne ogólnodostępne tj. rodzinne i domowe. Analizy źródeł finansowania komunalnych inwestycji infrastrukturalnych dokonał B. Bartosiewicz (t. 8). Tekst D. Stefańskiej *Na tropach klasycyzmu* zawiera opis trzech tras wycieczek rowerowych, które ukazują krajobrazy polskiej wsi folwarcznej (t. 4). E. Obała dokonała prezentacji dwóch monografii Szadku – opracowanej przez Alfonsa Józefa Parczewskiego w 1870 r. oraz monografii autorstwa T. Marszała wydanej w 1995 r. (t. 12). I. Pecyna w artykule opublikowanym w tomie 16 opisała zmiany jakie pociągnęła za sobą budowa magistrali kolejowej oraz wskazała, jakie jest jej obecne znaczenie dla regionu szadkowskiego. Nad kwestią jakości przestrzeni publicznej centrum Zduńskiej Woli pochyliła się A. Wojnarowska (t. 16). I. Kaczmarek oraz E. Śmiech dokonały syntezy problematyki Szadku i ziemi szadkowskiej podejmowanej na łamach periodyku „Na Sieradzkich Szlakach” (t. 16). E. Andrysiak podsumowała 15 lat działalności „Biuletynu Szadkowskiego” (t. 17). Studia nad rozwojem sieci szkolnictwa podstawowego w gminie miejsko-wiejskiej Szadek przedstawił M. Cepil i T. Figlus (t. 20).

W dwudziestu tomach „Biuletynu Szadkowskiego” opublikowanych zostało łącznie 245 artykułów opracowanych przez 118 autorów. Najwięcej, bo aż 20 tekstów zamieszczonych zostało w tomie 16. Opracowało je samodzielnie bądź we współpracy 20 autorów. Najmniej – jedynie 6 tekstów opracowanych przez 9 autorów opublikowanych zostało w 2006 roku (tab. 4).

Tablica 4. Liczba artykułów i autorów w poszczególnych tomach „Biuletynu Szadkowskiego”

Tom	Liczba autorów	Liczba artykułów
1	10	13
2	11	13
3	11	11
4	10	12
5	11	11
6	9	6
7	14	14
8	14	12
9	10	13
10	18	16
11	14	13
12	12	14
13	13	12
14	10	13
15	13	13
16	20	20
17	19	14
18	7	7
19	7	7
20	11	11

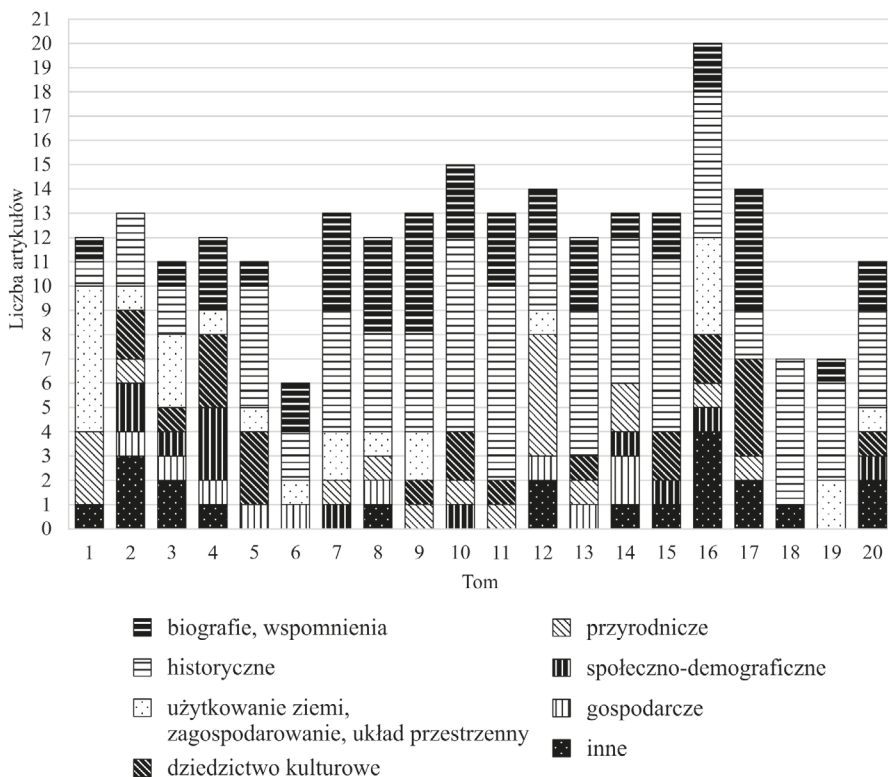
Źródło: opracowanie własne

„Biuletyn Szadkowski” z założenia jest czasopismem interdyscyplinarnym – stąd struktura tematyczna poszczególnych tomów jest bardzo zróżnicowana. Żaden z wydanych dotychczas numerów periodyku nie był stricte monotematyczny. Oczywiście występują takie, gdzie przewaga jednej grupy tematycznej nad innymi jest wyraźnie zauważalna, ale również takie, których problematyka dotyka zagadnień ze wszystkich z zaproponowanych powyżej grup.

Najmniej zróżnicowane tematycznie są tomy 18 i 19. Zamieszczone w nich artykuły zaklasyfikowane zostały odpowiednio do dwóch i trzech z zaproponowanych kategorii. Do czterech grup przypisane zostały teksty opublikowane w tomach 6 i 11, do pięciu – tomy 1, 5, 7, 9, 10, 13, 15, 17, a do sześciu artykuły zamieszczone w tomach 4, 8, 12, 14, 16, 20. Najbardziej złożone tematycznie i niejednorodne są tomy 2 i 3, w których artykuły przypisano do siedmiu grup.

Spośród 20 tomów, które ukazały się dotychczas, można wyróżnić kilka, które na tle pozostałych charakteryzują się dominacją opracowań o konkretnym nurcie tematycznym.

Tom pierwszy w stosunku do innych wyróżnia przewaga opracowań podejmujących problematykę zmian rozplanowania miejscowości, struktury użytkowania ziemi, zagospodarowania oraz realizowanych inwestycji. Najwięcej opracowań charakteryzujących społeczność lokalną ziemi szadkowskiej pod względem społeczno-demograficznym ukazało się w tomie 4. Tomy 9 i 17 cechuje dominacja prac biograficznych przybliżających życie i działalność Szadkowskich. Zagadnienia historyczne zdecydowanie przeważają w wydaniach z 2010 i 2011 r. Główny nurt tematyczny tomu 12 związany jest z szeroko pojętym środowiskiem przyrodniczym, z kolei w tomie 17 znaczącym zainteresowaniem autorów cieszyły się artykuły charakteryzujące elementy składające się na dziedzictwo kulturowe ziemi szadkowskiej (ryc. 4).

Ryc. 4. Zakres tematyczny artykułów w poszczególnych tomach

Źródło: opracowanie własne

„Biuletyn Szadkowski” od dwóch dziesięcioleci publikowany jest pod zmienionym tytułem, posiada ustaloną szatę graficzną oraz format.

Okładka zaprojektowana została przez Dobrosławę Snowarską – nauczycielkę plastyki w Szkole Podstawowej im. Jana Pawła II w Prusinowicach, a znajdujący się na niej motyw graficzny towarzyszy czasopismu do dnia dzisiejszego. Zmienia się jedynie kolor kartonowej oprawy. Okładka tomu pierwszego szczególnie różni się od pozostałych. Zastosowany na niej motyw graficzny jest mniejszy niż na okładkach kolejnych wydań. Jest to także jedyny tom, który otrzymał osobny tytuł: *Zagospodarowanie Szadku*, zapisany odmiennym stylem czcionki.

W okresie dwudziestoletniej działalności periodyku zmianie uległ jego format. W latach 2001–2006 „Biuletyn Szadkowski” ukazywał się w formacie A5 (20,5 x 14,5 cm). Kolejnych 14 tomów wydanych zostało w formacie B5 (23,5 x 16,5 cm).

Wydania „Biuletynu Szadkowskiego” z lat 2001–2008 nie posiadają podziału na działy. Obecny kształt czasopismo zyskało w 2009 roku, od kiedy to prezentowane materiały ukazywane są w trzech działach: „Artykuły”, „Artykuły przeglądowe, notatki, sprawozdania”, „Szadek na starej fotografii”.

Chociaż dział pod nazwą „Szadek na starej fotografii” pojawił się w czasopiśmie na stałe dopiero od tomu 9, to już wcześniej zbiorami fotograficznymi wzbogaconych zostało kilka wydań. W 2006 roku D. Stefańska zaprezentowała materiał ukazujący szkołę w Szadku na starej fotografii i we wspomnieniach, a w roku kolejnym dwór w Boczkach – siedzibę rodziny Nęcich. Zbiór 21 zdjęć prezentujących rynek w Szadku zgromadziły S. Kowara i D. Stefańska (t. 8). W tomie 9 znalazły się dokumenty i fotografie obrazujące lata II wojny światowej widziane z perspektywy mieszkańców regionu szadkowskiego.

Materiał fotograficzny, który ukazał się w tomach 10 oraz 15–19 został opracowany przez J. Stulczewskiego. Zdjęcia zamieszczone w wydaniu z 2010 r. przedstawiają członków Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Kolejne tomy prezentują działalność Ochotniczej Straży Pożarnej w Wilamowie (t. 15) oraz Szadek z okresu dwudziestolecia międzywojennego na afiszach i ulotkach (t. 16). W tomie 17 J. Stulczewski przypomina Kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Jakuba Apostoła w Szadku i jego parafian, a w następnych – Związek Harcerstwa Polskiego działający w Szadku w latach 1915–1939 (t. 18) i Ludowy Klub Sportowy „Victoria” w Szadku (t. 19). W tomie 20 zamieszczony został zbiór fotografii zatytułowany: *Wyznawcy religii mojżeszowej i ich świątynia w Szadku*.

Z inicjatywy redaktora naczelnego, od tomu 6 wprowadzono do „Biuletynu Szadkowskiego” nową cykliczną rubrykę poświęconą wywiadom i rozmowom z osobami związanymi z Szadkiem. Wywiady były domeną B. Bartosiewicza i J. Stulczewskiego, którzy łącznie przeprowadzili ich 15.

Jako pierwsza ukazała się rozmowa z dziennikarzem muzycznym Markiem Niedźwieckim, jak pisał B. Bartosiewicz: *jednym z najbardziej znanych ludzi związanych z Szadkiem, który niejednokrotnie w trakcie swoich audycji na antenie*

radiowej Trójki wspomina o nim jako miejscu magicznym, miejscu swojej młodości³ (t. 6). W kolejnym tomie wywiadu dla „Biuletynu Szadkowskiego” udzielił Antoni Leopold – ostatni przedwojenny właściciel Rzepiszewa (t. 7). W 2008 roku B. Bartosiewicz zaproponował rozmowę z cenioną postacią wspólnoty katolickiej Szadku, byłym proboszczem parafii – ks. prałatem Adolfem Reizerem. Kolejny z wywiadów to rozmowa z prof. dr hab. Wiesławem Pusiem – cenionym historykiem i wieloletnim rektorem Uniwersytetu Łódzkiego, wywodzącym się z regionu szadkowskiego (t. 9). Piąty z wywiadów i zarazem ostatni ze zrealizowanych przez B. Bartosiewicza przeprowadzony został z szadkowianką, architektem, wieloletnim miejskim i wojewódzkim konserwatorem zabytków w Zamościu – Marią Sarnik-Konieczną (t. 10).

Od 2011 roku na łamach „Biuletynu Szadkowskiego” publikowane były rozmowy realizowane przez J. Stulczewskiego. Jako pierwsza wywiadu udzieliła Zofia Wichrowska – córka Wiktora i Karoliny Listowskich – przedwojennych kierowników siedmioklasowej Szkoły Powszechnej w Szadku (t. 11). W kolejnych latach J. Stulczewski zaprezentował wywiady ze Stefanem Laube (pseudonim „Adam”) – uczestnikiem powstania warszawskiego, świadkiem zamachu na Franza Kutscherę (t. 12) oraz ze Stanisławem Ziębą – ludowcem, posłem na sejm IX kadencji PRL (t. 13). Wywiad z jednym z najstarszych mieszkańców Szadku – Stanisławem Kępką, ukazał się w tomie 14. W 2015 roku J. Stulczewski zaproponował rozmowę z ks. kan. Stanisławem Franciszkiem Strzelińskim – kapelanem związku wysiedlonych ziemi łódzkiej. Jedenasty wywiad w ramach cyklicznej rubryki „Biuletynu Szadkowskiego” to rozmowa z porucznik w stanie spoczynku Danielą Ludwicką ps. „Wierna” – członkiem podziemia niepodległościowego w czasie okupacji hitlerowskiej i siostrą Ludwika Osińskiego ps. „Orlicz”, komendanta Spieszonego Szwadronu AK w Szadku (t. 16). W numerze 17 periodyku ukazała się rozmowa ze starszym felczerem medycyny – Mieczysławem Szelińskim, od lat leczącym mieszkańców miasta i gminy Szadek, a przez poezję, wyrażającym swoje umiłowanie do miasteczka (t. 17). Kolejny z wywiadów to rozmowa z emerytowaną nauczycielką, historykiem – Aliną Sarzałą, która w 1969 r. była inicjatorką i organizatorką nieistniejącej już dziś Izby Pamięci Narodowej przy Szkole Podstawowej w Sikucinie (t. 18). W tomie 19 zamieszczony został wywiad ze Stanisławem Mielczarkiem – nauczycielem, przewodniczącym Miejskiej Rady Narodowej, Naczelnikiem i Burmistrzem gminy i miasta Szadek. W jubileuszowym, dwudziestym wydaniu czasopisma ukazała się rozmowa z Tadeuszem Marszałem – profesorem Uniwersytetu Łódzkiego oraz redaktorem „Biuletynu Szadkowskiego” (t. 20).

³ B. Bartosiewicz, „Czasami żartuję, że moje miasto nazywa się Sade’k, od imienia jednej z moich ulubionych piosenek, tej od Smooth Operator” – z Markiem Niedźwieckim w rozmowie o Szadku, „Biuletyn Szadkowski” 2006, t. 6, s. 161–163.

W Biuletynie swoje miejsce znajdują również dzieła literackie miejscowych artystów. Swoje wiersze na łamach periodyku zdecydowali się przedstawić M.T. Adamowicz (t. 2), T. Chróścielewski (t. 3) oraz J. Stelmasiak (t. 4).

Ukazaniu się każdego z 20 tomów „Biuletynu Szadkowskiego” towarzyszyła promocja wydawnictwa. Każdego roku organizowana jest ona w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Szadku przy ul. Widawskiej. W promocji uczestniczą autorzy artykułów, członkowie redakcji i mieszkańcy Szadku oraz regionu. Promocje stanowią okazję dla autorów do przedstawienia swoich obserwacji i prac nad materiałami.

Zazwyczaj odbywają się one w grudniu. Nieliczne miały miejsce w październiku (2009 r.) i listopadzie (2010 r. i 2012 r.). Promocje tomów: 9, 10, 12, 15, 16 uświetniły wystawy fotograficzne. Spotkaniu promującemu tom 16 towarzyszyła również wystawa szczątków polskiego samolotu RWD Czapla, które zostały wydobyte w maju tego roku w lesie w Górach Prusinowskich. Uczestnicy promocji mogli zobaczyć filmy nakręcone podczas wiosennej akcji poszukiwawczej. Promocji wydania 18 towarzyszyła wystawa malarstwa Dobrosławy Snowskiej, natomiast w programie spotkania promocyjnego tomu 19 znalazła się wystawa rękodzieła o tematyce bożonarodzeniowej. Spotkania promocyjne „Biuletynu Szadkowskiego” często uprzyjemniają występy lokalnych artystów i degustacje potraw regionalnych.

Od 2012 roku „Biuletyn Szadkowski” posiada swoją stronę internetową. Pod adresem: <http://biuletynszadkowski.geo.uni.lodz.pl/> przyszli autorzy znaleźć mogą niezbędne informacje dotyczące zasad przygotowania artykułów i ich recenzowania, z kolei czytelnicy i osoby zainteresowane przeglądać mogą zawartość poszczególnych numerów w wersji online.

We wstępie do tomu siódmego „Biuletynu Szadkowskiego” prof. T. Marszał wyrażał obawy co do przyszłości czasopisma, pisząc:

Podjmując tę inicjatywę miałem, szczerze mówiąc, pewne wątpliwości, czy w dłuższym okresie uda się zabezpieczyć nieprzerwany dopływ wystarczającej liczby solidnych opracowań, nadających się do publikacji w „Biuletynie”. Czy tematyka „regionu szadkowskiego” nie okaże się zbyt wąska i czy znajdą się autorzy mający coś interesującego do zaprezentowania? Czy po kilku latach nie zabraknie materiałów do publikacji?

Ten niemały jubileusz świadczy, że formuła „Biuletynu Szadkowskiego” wciąż cieszy się dużym zainteresowaniem ze strony środowiska naukowego oraz społeczności regionu szadkowskiego. Powołując się na słowa ks. prof. Michała Hellera *Piękno naukowej przygody polega na tym, że nigdy nie zabraknie dalszych znaków zapytania* nie pozostaje nic innego jak wyrazić szczerą nadzieję, że takich „znaków zapytania” nie zabraknie przyszłym autorom artykułów publikowanych

w „Biuletynie Szadkowskim” i czekać z niecierpliwością na kolejne tomy jeszcze bardziej rozwijające tematykę regionu szadkowskiego.

[Artykuł wpłynął: kwiecień 2020; akceptacja: czerwiec 2020]

20 YEARS LATER... – A BIBLIOGRAPHIC ANALYSIS OF “BIULETYN SZADKOWSKI” 2001–2020

Summary

It has been 20 years since the first volume of “Biuletyn Szadkowski” was published. The article provides a synthetic history and description of this periodical: the initiative to launch an interdisciplinary journal devoted to Szadek region, composition of the editorial staff and board of editors, authors of the contributions and a bibliographic analysis of the articles including their classification into main thematic groups. Broadly understood historical studies are the most numerous thematic group. There also are many biographical works presenting the lives and activities of people connected with Szadek, and articles addressing spatial development topics. Other contributions published in ‘Biuletyn’ are devoted to the natural environment and cultural heritage of this region, and local/regional socio-economic structures.

Keywords: “Biuletyn Szadkowski”, Szadek, scientific journal, bibliographic analysis